

естеството сила, та да може да го истерни. Съ
тойзи подарока той доказвалъ, чи Персы-тѣ
до тѣзи времена не трѣба да се надѣватъ за
покореніе то на Египціи, дорѣ се ненаучатъ да
владѣйтъ съ тѣзи оружїа тѣи добрѣ, както
владѣйтъ съ тѣхъ Египтяне-тѣ.

Камбизъ разсърденъ чрезъ отвѣта, съ вѣ-
снота се втѣрналъ срѣщъ Египтяны-тѣ. Но
нигдѣ неги срѣщалъ. Войската-мѣ, като се на-
мирала въ страна съвършенно безплодна, безъ
храна отъ най-напрѣдъ се хранала съ трѣва и
коренье; а слѣдъ него съ конско мѣсо; и най-
сетнѣ гладъ-а се утолѣмилъ до толкосъ, что-то
принудилъ нѣколцына да се рѣшатъ на страшна
крайнина: да се адѣтъ единъ други. Но междѣ
това когато вѣдны-тѣ войны мрѣли отъ гладъ
самси Господарь-а ималъ постояннѣ богатѣ хра-
нѣ. Камилы-тѣ, които вървѣли подиръ войскѣ-
тѣ, всички были натоварены съ притрѣвно за
царскій столъ. Камбизъ варвѣлъ на прѣдъ до
това време, дорѣ видѣлъ, чи при него неостало
комахай никой. И тѣи привързалъ да се варны
въ Египетъ, за да не испадне въ рѣце-тѣ на